

xima

HERBAR
MYŠLIENOK

*Subomira
Stancėka 12*

- memento žīvota

xima

HERBÁR
MYŠLIENOK

*Subomira
Stancéka 12*

- memento života

Cenzor:

P. Mgr. Jozef Mrocek, CM.

NIHIL OBSTAT:

Bratislava, 20.10.2015

P. ThDr. Jaroslav Jaško, CM, PhD.

3 ✎

IMPRIMI POTEST:

Bratislava č. 161/2015, zo dňa 20.10.2015

© P. prof. Ľubomír Stanček, PhD., CM.

Grafická úprava: PaedDr. Júlia Kubicová

ISBN 978-80-89570-15-7

EAN 9788089570157

www.evanjelizacia.eu

1. Boh sa nedá vo vdáčnosti zahanbiť.
2. Byť vždy a všade tým, čím mám byť.
3. Objavujme Boží zákon v sebe.
4. Každý máme zodpovednosť za svoj život.
5. Ako robíme znamenie kríža?
6. Využívajme čas a odovzdajme sa do vôle Božej.
7. Chápem, čo je pokánie pre mňa?
8. Čo znamená zmena života?
9. Mám byť ten, ktorý pripravuje cestu druhým.
10. Nie si vo väzení vlastného hriechu, nezotročuje ťa? Nezotročuješ ty iných?

11. Netrpí niekto pre tvoje chůtky, slabosti?

12. Prijmi sám seba v pravde.

13. Skúsme nájsť to podstatné; to, čo je v nás.

14. Je možný život bez hriechu? Výzva, memento, povzbudenie pre každého z nás, aby sme väčšie úsilie vynaložili a chránili sa každého hriechu.

15. Hriech ako povodeň zaplavuje ľudstvo.

16. Skrze Máriu môžeme dostať a dostávame mnohé a nové milosti.

17. Dnešný svet akoby nejavil záujem o čistotu srdc, nevinnosť, bezhriešnosť.

18. Ďakujem všetkým, čo mi pomohli zvíťaziť nad mojimi mnohými hriechmi a presvedčiť sa, že Boh je „Láska“.

19. Je správne, že vedome a dobrovoľne spolupracujeme so všetkými milosťami.

20. Áno, je možný život bez hriechu.

21. Každý máme svoje plány, predstavy o svojom živote, čo chceme a ako?

22. Konštatujeme, ako je dobré, že veríme v Boha.

23. Niet medzi nami dospelého človeka, ktorý by mohol povedať, že mu všetko vyšlo, že sa nestretol v živote so sklamaním, čo by nepoznal nepredpokladané ťažkosti vo svojom živote.

24. Každý sa môžeme presvedčiť, že kto verí v Boha, toho Boh neopustí.

25. Ježiša - Boha v Božom slove máme počúvať a prijímať.

26. Tajomstvo Božej lásky sa stalo predmetom celého jeho života.

27. Našou povinnosťou je rovnako Bohu verne slúžiť.

28. Svedok si musí osvojiť pravé hodnoty.

29. Svedok miluje pravdu, žije v pravde, chráni sa hriechu, má dôveru a nádej, a snaží sa o rast lásky. Svedok chráni česť Boha, svojho blížneho i seba.

30. Majme správny postoj na verejný život.

31. Ak sme niekedy potrebovali svedkov, je to dnes. Dnes svet potrebuje vzdelaných svedkov, ale aj svätých svedkov. Svet potreboval včera svedkov a potrebuje i nás dnes ako svedkov.

32. Žena, manželka, matka - svedok? Áno, svedok! Dnes tak aktuálny.

33. Všimli ste si vdáčnosť malých detí?

34. Pravá láska je vtedy, keď aj za nevdák sme neprestali milovať svojich blížnych. Láska... určite stojí za lásku.

35. Zaangažujme sa vo svojom okolí a pomôžme iným nájsť správnu cestu.

36. Smrť nie je ťažká, keď ku smrti človek pristupuje ako k bráne, cez ktorú sa prechádza do nového života, po ktorom by sme mali všetci túžiť a navzájom si k nemu pomáhať.

37. Bud' veľkodušný voči potrebám svojich blížnych. Bud' veľkodušný voči potrebám chorých a trpiacich. Snaž sa vo svojom okolí vyhľadávať ľudí, ktorí potrebujú pomoc.

38. Vďaka je čnosť a pekná vlastnosť veľkých ľudí.

39. Človek môže byť sám sebe najhorším spoločníkom.

40. Boh vidí vdáčnosť. Modlime sa, aby vdáčnosť v našich srdciach vzrástla.

41. Svoju nádej a istotu vložme do rúk Božích. Všetko sa deje z Božej prozreteľnosti.

42. Prečo je reklama úspešná? Lebo využíva slabosti ľudí. Ona žije a naďalej klame ľudí. Pod zámienkou šťastia, úspechu a bohatstva predáva svoje výrobky.

43. Vedieť prijať Boha vo svojom živote v každej situácii života, všedného dňa.

44. Majme úctu ku každému človeku, pretože v ňom žije Kristus.

45. Snaž sa nájsť na každom človeku niečo dobré.

46. S každým hovor láskavo.

47. Zmier sa vždy prvý.

48. Niečo sa na prvý pohľad môže zdať ako zlo a môže to byť zamaskované dobro. A niečo, čo môže vyzeráť ako dobré, môže byť v skutočnosti zlo.

49. Nikdy nemysli na to, čo sú tí druhí povinní, ale myšli na to, čo ty dlhuješ druhým.

50. Častá myšlienka na krst sa stáva vzpruhou do boja proti hriechu a motorom pre nadobudnutie nových milostí a k spolupráci s milosťami.

51. Diabol k nám niekedy prichádza aj ako priateľ a pokúša nás ako priateľ.

52. Bohu patrí vďaka. Naša vďaka Bohu nič nepridá. Je to prejav lásky a vernosti. Každý máme za čo ďakovať.

53. Sme kresťania a to nielen menom, ale i skutkom.

54. V ľudskom živote nejestvuje náhoda, nezmyselná udalosť; všetko má svoj cieľ, svoju úlohu.

55. Maj súcit s utrpením a pomáhaj iným, povzbudzuj a rad'.

56. Pri zmene srdca sa mení aj tvár.

57. Len živá, tečúca, pramenistá voda dá-
va život.

58. Umelec, ktorý chce vytvoriť nejaké
umelecké dielo, potrebuje k tomu materiál
a nástroje. Každý z nás je umelcom? O čom
hovorí moja životná práca?

59. Iba Boh nepotrebuje nič, aby urobil
zázrak.

60. Platí zásada, naučiť sa rozprávať vtip,
žart, veselé veci najprv Bohu.

61. Slovo už bolo dosť, treba začať robiť
skutky.

62. Hľadáme a to je dôležité.

63. Boh dáva nie vtedy, keď to ja chcem,
ale keď on sám uzná, že je už čas naplniť člo-
veka.

64. Nie je aj naša doba chorá?

65. Kríž sa stál radostným znamením.
V Cirkvi sa nič nedeje bez kríža.

66. Kríž je opora. Hľadáme svoj pevný bod, čoho by sme sa chytili. A takým bodom je Kristov kríž.

67. Naše miesto je pod krížom a na kolenách.

68. Pozrime na kríž. Prijmime ho. Osvojme si, čo nám chce.

69. Aj dnes, keď hovoríme pravdu, mnohým sa to nepáči. Pravda bolí.

70. Je to smutné, ale vo svete je veľa nevery, ľahostajnosti vo viere a mravov.

71. Najväčším nepriateľom je vlastné svedomie.

72. Ježiš - Cesta, Pravda a Život zvíťazí.

73. Často človek nedokáže viesť dialóg s Bohom a preto ani s človekom.

74. Ovládať svoje ústa, byť pánom svojich úst, možno prirovnať k skroteniu divého zvierata.

75. Za peniaze sa nedá všetko kúpiť.

76. O smrti sa hovorí, že vtedy sa otvorí kniha nášho života. Dnes ju píšeme.

77. Prečo chcem mať s každým pokoj?

78. Jediný skutok prevýši tisíc slov.

79. Človek sa potrebuje rozprávať. A keď nenájdem pre dialóg človeka, nenájdem ani Boha...?

80. Prečo sú na zemi nepokoje a vojny?

81. Dobrý pastier vždy pôjde len so svojím slovom, láskou a trpezlivosťou.

82. Všetci sme pastiermi a zároveň aj ovcami.

83. Je ťažké žiť medzi ľuďmi a s ľuďmi!

84. V akej pravde žijem v tejto chvíli ja?
Vo svojej alebo v Božej?

85. Nielen v športe platí - jeden za všetkých a všetci za jedného.

86. Ako sa stali svätými? Nie iba modlitbou, ale zmenou charakteru.

87. Každý z nás ochucuje jedlo života niekomu druhému. Či si to uvedomujeme, alebo nie. Čím si ochutíme svoj život?

88. Zákon je len studený paragraf. A Ježiš neprišiel na svet ako studený paragraf, ale ako človek, ktorý má srdce.

89. Lebo láska sa nedá kúpiť, ona v človeku rastie.

90. Pozrime sa do svojho vnútra, nie na iného.

91. Začnime aj hovoriť o duchovných veciach.

92. Ovládať svoje ústa, byť pánom svojich úst prirovnávajú niektorí otcovia duchovného života k skroteniu divého zvieratá.

93. Dnešný človek rád rozpráva.

94. Dnes, keď hovoríme pravdu, mnohým sa to nepáči

95. Pravda bolí.

96. Sú aj takí a nie je ich málo, ktorí vedome a dobrovoľne sejú kúkoľ nevery, ľahostajnosti voči Bohu. Aj dnes chcú umlčať Cirkev.

97. Sú ľudia, ktorí nedokážu povedať jeden slušný vtip.

98. Boh nás povolal, aby sme boli oázou pokoja pre hľadajúcich ľudí.

99. Je ťažké žiť medzi ľuďmi a s ľuďmi! Vieme prečo? Lebo každý z nás žije v pravde, ale v iluzórnej pravde, v „svojej“ pravde.

100. Každý máme pravdu, ale na základe tejto pravdy sme sa rozbili.

101. V akej pravde žijem ja?

102. Ak si budeme sami ubližovať, kto z cudzích bude mať s nami strpenie?

103. Kristus nikomu nebráni svojim učením, aby kráčal cestou radosti.

104. Boh nezabúda.

105. Je správne, že z našej strany robíme všetko preto, aby sme sebe, ale aj iným od Eucharistického Krista vyprosili vzrast milostí, lásky k Bohu a patrične vzdali vďaku Ježišovi Kristovi za dar Eucharistie.

106. Zlo sa vypomstí na tom, kto zlo pácha.

107. Ťažko je žiť sám.

108. Láska sa môže stať slepou, falošnou, pred ktorou Ježiš vystríha.

109. Prečo tak často nadávame? Veľakrát si ani neuvedomujeme, že takéto reči nás oberajú o pokoj. Hľadáme chvíľu mať pokoj a byť naplnený pokojom.

110. ...boli hrdí, že sú Ježišovými učeníkmi, lebo vedeli, že Boh na nich nezabúda. Žili pre Ježiša a pre neho dokázali aj zomrieť. Boli svedkami zázrakov, ktoré Ježiš robil prostredníctvom nich. Videli ich na vlastné oči.

111. Koľko rodičov nesprávne miluje svoje deti, keď milujú viac ich telesné a prirodzené dobré ako ich duše.

112. Niektorí ľudia dnes žijú veľmi povrchný život viery a majú nedostatočný prístup k duchovným povinnostiam.

113. Viera si vyžaduje realizovať Kristove slová.

114. Uvedomujeme si, že viera nám mnoho dáva, ale aj od nás mnoho vyžaduje. Nestačí len veriť, ale aj žiť podľa viery.

115. Mladí si majú ctiť roky, šediny a život starých; v konkrétnych prejavoch voči starším oslavujú Boha a získavajú si požehnanie pre svoj život.

116. Je vhodné, že sme sa naučili vidieť, počuť, ale i vhodne a rýchlo reagovať na veci, udalosti v živote okolo nás.

117. Manželia nesmú zabudnúť, že ich sľub zaväzuje aj navzájom medzi sebou.

118. Je to pranie Ježiša, že pokora a ticho srdca sa majú stať aj našimi čnosťami.

119. Človek, ktorý si neuzná svoje nedostatky a pohŕda pomocou iných, môže sa ocitnúť v stave, že pohrdne aj Bohom, neuzná v pýche svoju hriešnosť.

120. Ježiš hovorí, že je potrebné s vytrhávaním kúkoľa počkať, nesmieme mlčať, nečinne čakať.

121. Kresťan katolík nemôže byť spokojný len so spásou svojej duše.

122. Boh a nič a nikto iný. Vieme, načo sme na svete? Tak to uskutočňujme v každodennom živote.

123. Pokušením je všetko, čo nás zvádza na hriech. A hriech ničí poklad.

124. Šťastný je človek, ktorý keď našiel poklad, že si ho chráni. Človek, ktorý má poklad, nebojí sa obetí.

125. Hriech spácha len ten, kto vedome, dobrovoľne a vo veľkej veci prestúpi Boží alebo cirkevný príkaz.

126. Boh dáva znova človeku milosť, aby si uvedomil, čo je cieľ, čo je zmysel a poslanie jeho života.

127. Pokušenie jedným odmietnutím nekončí. Pokušenie má uponížiť. Pokušenie očisť. Pokušenie posilňuje v činnosti. Pokušenie rozmnoží zásluhy a odplatu.

128. Človek, ktorý chce nasýtiť telo, vie, čo k tomu potrebuje.

129. Pracovať na sebe, posväcovať sa, spolupracovať s milosťami je celoživotné die-lo, keď chceme vytrvať a byť verní Bohu.

130. Dnešný deň môže byť pre nás dňom požehnaní.

131. Nesmíme bojovať s Ježišom o akúsi našu spravodlivosť. Naopak, učme sa prijať Boha, ktorý je láska.

132. Niekedy žasneme nad krásou kosto-la, nad umeleckou hodnotou svätostánku.

133. Moja posteľ je oltárom, kde každý deň obetujem nebeskému Otcovi všetko, čím som.

134. Boh nám daroval nepodstatne viac, ako my môžeme niekomu požičať či iní nám dlhovať.

135. Ako to je medzi nami?

136. Po smrti už nebude na nič čas.

137. Nezostávajme v hriechu a nevystavujme sa zbytočne nástrahám diabla.

138. Zničiť niekoho je ľahké, ale pomôcť niekomu z jeho biedy, je ťažké.

139. Odpustenie je tak dôležitá vec v našom živote, že denne si ju máme pripomínať.

140. Preč, preč s hnevom!

141. Kristus je dokonalý znalec ľudskej biedy.

142. Pohľad na kríž má každému pripomenúť, kto viac odpúšťa.

143. Prečo berieme sviatosti a milosti na ľahkú váhu?

144. Pri správe o smrti koho sme poznali, s kým sme žili, sa často spomína.

145. Nie je pravdou, že iba zlých ľudí nemilujeme.

146. Dobrý človek môže mať nepriateľov.

147. Ľudská spravodlivosť je v najlepšom prípade parciálna. Je skôr snahou ako skutočnosťou.

148. Nedajme sa vtiahnuť do pozemského kráľovstva.

149. Naučme sa byť veľkodušnými.

150. Nik z nás nie je vylúčený z Božej lásky.

151. S Bohom sa nežartuje.

152. Dodržať dané slovo si vyžaduje prácu na sebe.

153. Celý život po niečom túžime niečomu sa klaniame.

154. Neklaňaj sa bohatstvu, ale tomu, komu bohatstvo patrí; jeho vlastníkovi sa klaňaj - Bohu.

155. Keď pôjdeš na cintorín, pozri si aj nápisy na hroboch. Hovorí o pravde alebo je to len prázdne klišé? Sú tie náhrobné kamene nemou úctou alebo nemou pravdou? Keď zomrieš, bude nápis na tvojom hrobe pravdivý alebo budeš s hanbou písať do blata niečo iné?

156. Ten, kto pozýva, je Boh, nie človek.

157. Či nie je najväčším šťastím milovať Boha a najväčším nešťastím Boha nemilovať?

158. Aj ten najcennejší rekord neznamená nič pre večnosť, keď nie je vykonaný z lásky.

159. Svet potrebuje lásku. My potrebujeme lásku. Boh nás miluje.

160. Môžeme si vážiť mnohých, ale iba jednému môžem dať svoje srdce, svoj život.

161. Čo si predstavíme pri slove svätosť?

162. Keď zomrieme, už bude neskoro. Keďže žijeme, máme čas, aby sme chyby, ktoré sme urobili, už neopakovali.

163. Občas by som v živote chcel vrátiť čas, ale už sa to nedá.

164. Čím viac máme lásky, tým viac máme viery a opačne.

165. A je logické, že máte radosť zo svojich detí, veď sú vašim obrazom.

166. Môže mať majiteľ rád sluhu, ktorý zverený talent zakopal?

167. Kto má moc, chce mať ešte viac a kto je pri moci, hrabe dvojnásobne...?

168. Ktorá žena má dnes čas na vyšívanie? Určite nie všetci vieme vyšívať, ale každý máme v sebe rezervy v niečom inom, čo môžeme rozvinúť. Boh, ktorý dal talent, dá aj silu.

169. Čo žijem ja? Pravdu o sebe alebo len hrám divadlo, aby ľudia videli?

170. Niektorí kresťania s humorom hovoria, že telo je podstavec pre svätosť.

171. Kto môže byť kandidátom blahorečenia a svätorečenia? Povesť svätosti nemožno zamieňať s obdivom čisto ľudských kvalít určitej osoby ani úctou pre jej vedeckú, dobročinnú či inú kvalitu.

172. Boh každého z nás volá, aby sme boli jeho priateľmi. Ježiš chce, aby sme boli jeho bratmi.

173. Svätci žijú aj v našom okolí. Snáď ich nevidíme, nechceme vidieť - pre naše hriechy.

174. Je potrebné, aby sme si aj my vedeli povedať, chcem byť svätý! A to nie len raz. A nie iba povedať. Svätosť nie je rezervovaná pre vyvolených.

175. Všetci máme pamätať na svoju smrť, stretnutie s Bohom - Sudcom.

176. Dnešný svet radšej počúva o škan- dáloch, zlobe, hriechu... Čo sa sleduje v tele- vízii, o čom sa najviac rozpráva? A práve pre- to je potrebné, hovoriť aj o priateľstve s Bo- hom, hodnote duše, čistote života, vernosti manželskej, kráse dospievania či príkladnej starobe...

177. Je krásne, keď dnes pri hrobe svo- jich drahých nemáme výčitky. Keď skutočne prichádzame plní lásky, vďaky, s modlitbou na perách. Boh vidí aj v skrytosti.

178. Sladké reči neobstoja. Pravda, aj keď bolí, je cennejšia.

179. Dokážeme rozoznať dobré od zlého a nikto nás to nemusel učiť.

180. Hviezda, ktorá ráno dáva na zná- mosť, že začína deň, splní tým svoje poslanie. Záleží od každého človeka, ako deň prežije.

181. Mária nás učí viere, aby sme v sebe objavili krídla anjela a nebáli sa vyletieť s ňou do neznáma.

182. S určitými výzvami sa nežartuje.

183. Stíšiť sa je náročné, ale potrebné.

184. Vedieť vypnúť snád' rádio, televíziu, odložiť mobil, noviny...

185. Aj zdravé oči nemusia všetko vidieť. Zdravá duša umožňuje to, čo pre hriech nikdy nedokážeme vidieť.

186. Modlitba alebo viera nie sú prvoradé k dosiahnutiu spásy.

187. Venujme pozornosť stavu duše.

188. Kedy prežijeme pravú radosť? Vtedy, keď už dnes urobíme všetko, čo od nás chce Boh.

189. Boh chce skutočne málo od každého z nás. A pre každého z nás má pripravený poklad.

190. Čo nám viac spraví radosť? Rozhodnúť sa musíme každý sám.

191. Uvedomili sme si, že Boh hovorí k nám? Boh aj každého z nás oslovuje.

192. Vieme, akí sme slabí, hriešni, ako veľmi rýchlo zabúdame, na čo sme sa odhodlali?

193. Sú naše časy lepšie, ako keď medzi nami žil Ježiš v ľudskom tele? Čo očakávame od našich časov?

194. Zovšedneli si, už si nehľadia do očí, pekné slová už vystriedali úsečné povely, žiadosti, príkazy. To však nesmie ničiť ich lásku. Naopak.

195. Kto z nás nemá tieň, tiene svojich hriechov...?

196. Radosť človeka vyplýva len z čistého svedomia.

197. Všetci túžime po láske. Milovať, byť milovaný. Čo dokáže láska, nedokáže nič iné.

198. Vedieť medzi sebou viesť dialóg.

199. Prosme o pravú lásku. Svet od nás právom čaká lásku.

200. Človek pri pohľade na ročné obdobia konštatuje, že jar nemôže zazlievať jeseni, že nekvitne.

201. Ktoré slovo bolo tak pošpinené ako slovo Boh? Ľudia preň zabíjali, ale zaň aj zomierali. Ľudia vytvorili ohyzdné karikatúry a napísali pod ne „Boh“. Vraždia a hovoria: „V mene Božom.“ Sú ľudia, ktorí robia dojem, že sa vyznajú v Bohu, ako keby mali s ním horúcu linku.

202. Čo všetko zdobí steny bytov? Prečo? Časy sa menia.

203. Kto chce hľadať niečo, o čom nehovorí evanjeliá, stráca čas.

204. Sme ľudia. Každú rodinu tvoria obyčajní ľudia. Aj keď sa manželstvá uzatvárajú z lásky, uzatvárajú ich len ľudia.

205. Kedy to rodina mala ľahšie a ťažšie? Ktorá rodina to má dnes ľahšie alebo ťažšie?

206. Keď príde búrka, nezhoda, neporozumenie, keď sa začne dvíhať hlasová výš, keď argumenty budú znieť ako blesky a následne hrmavica otrasie rodinným pokojom, treba vedieť, že po búrke zas vychádza slniečko a po zime prichádza jar. Len aby následky neboli bolestné.

207. Ťažko si predstaviť spoločnosť bez rodiny.

208. Skromnosť by nemala nikomu chýbať.

209. Kto cíti, že mu chýba láska, nech si pýta, prosí od Ježiša ešte viac a nech sa nebojí rozdávať viac lásky. Boh tým, ktorí sú štedrý, praje láske, požehnáva a dáva mieru natrasenú, pretekajúcu.

210. Eutanázia znamená „Zabite ma!“ alebo „Urobím to v rukavičkách.“

211. Na zemi budú medzi nami stále rozdiely.

212. Mladosť, krása, zdravie, úspechy, sláva aj iné sú darom.

213. Pokánie nám pripomína, že jedine Boh je naša istota, cieľ a najväčšia hodnota.

214. Diabol sám hľadá spôsoby, ako oslabiť našu pozornosť.

215. Porážka, prehra sa volá súhlas zlu. Nikto z nás nechce podceňovať moc diabla.

216. Nič tak neveriaceho nezneistí ako radosť.

217. Na starobu a chorobu by mal myslieť už mladý človek. Prečo sa tomu neučia?

218. V chorobe a starobe človek dozrieva.

219. Každý hriech okráda nielen toho, čo ho pácha, ale aj celé spoločenstvo.

220. Cirkev nemôže súhlasiť s eutanáziou. Kresťanská viera dáva odvahu žiť.

221. Starým a chorým pomáhajme v ich starobe a chorobe.

222. Život chápme a prijímajme ako dar.

223. Je krásne stať sa matkou a otcom.

224. Radosť je soľ, čo dáva nášmu životu novú silu.

225. Boh nechce, aby sme mali na našich tvárach úsmev klauna.

226. Ľudské telá nemožno podceniť.

227. Boh právom od nás žiada, vidieť našu radosť, keď v srdci máme Boha.

228. Tí, ktorých tlačí bieda, sú predmetom uprednostňujúcej lásky Cirkvi.

229. Nezabudnime, že sme nástrojom v rukách Božích.

230. Po čom poznať kresťana katolíka?
Áno, aj podľa jeho slov, ale najmä podľa jeho životných skutkov.

231. Často po očistení duše a posilnení sviatosťami, vracia sa aj zdravie tela.

232. Kresťan sa postí z lásky.

233. Pod krížom nachádzame uzdravujúci liek na naše rany po hriechoch.

234. Sú ľudia, ktorí sa celý život pretvárajú, klamú okolie i seba, a napokon zomierajú sklamaní. Bohu nič nie je ukryté.

235. Pozrieť sa sám sebe do tváre.

236. Akých nás chce mať náš Boh?

237. Opustiť každú náklonnosť na hriech. Premena si vyžaduje konať.

238. Veľkým pokušením je vidieť sa v inom svetle, lepším, čnostnejším, krajším či svätejším.

239. Spoznávanie svojich hriechov, slabostí, chýb nás robí pokornejšími.

240. Akí naozaj sme? Táto otázka asi vydesí väčšinu z nás. Čo je vlastné „ja“?

241. Ale akú večnosť si my zaslúžime, je na nás.

242. Je správne vnímať premenu. Budovať si pravé šťastie. Je čas rozhodnúť sa.

243. Zažiť Boha - to je dar, milosť.

244. Dôvera v Boha dodáva silu nevracať sa k vyznaným hriechom.

245. Opätovne prežime svoju konverziu, obrátenie, premenu.

246. Stáva sa, že viac poznávame tých druhých ako seba.

247. Bojím sa pravdy o sebe? Poznám sa vôbec? Chcem ešte pracovať na sebe?

248. Budeme mať aj pri vzkriesení oslávenú tvár.

249. Čo s pokazeným ľudským životom?

250. Nič však nie je dnes tak oslovujúce, ako práve kríž. Kríž aj dnes hovorí a prebúdzá svedomie ľudí. Kríž aj dnes pozýva do ticha, mlčania, uvažovania nad zmyslom a cieľom života.

251. Nie je aj naša doba chorá? Trpí na nedostatok lásky a iných prirodzených aj nadprirodzených hodnôt.

252. Aký je symbolický význam kríža? On je pupočnou šnúrou spájajúcou kozmos s jeho pôvodným stredom. Zo všetkých symbolov je najuniverzálnejší a najvšeobecnejší.

253. Mnoho ľudí sa snaží skryť svoju vnútornú prázdnotu.

254. Jednou z vecí, po ktorých človek najviac túži, je pokoj. A predsa, na svete je ho tak málo.

255. Často v úsilí skryť pravdu pred sebou samým, pokrývame sa tak mnohými „listami“ tohto sveta, že nakoniec hľadáme pomoc u odborníkov.

256. Svoj život majme pevne vo svojich rukách.

257. Áno, je na mieste si povzdychnúť: ako ten čas letí!

258. Nikdy nebolo toľko cenných šiat zavesených na bezcenných ľuďoch ako dnes.

259. Čo si vieme predstaviť pri slove kríž? Kríž sú dejiny spásy.

260. Kríž, už pohľad naň, čas pod krížom na kolenách, zopäté ruky k modlitbe pod krížom sú balzomom, útechou, nádejou, istotou pre nás, čo veríme v ukrižovaného Krista. Kto nám dá viac síl, milosti zvíťaziť, odpýkať si následky za naše viny, hriechy? Len a len ukrižovaný Ježiš.

261. Prečo však zatajuje svoju identitu?

262. Čo sú v týchto moderných časoch „listy figovníka“, za ktoré sa skrývame?

263. Je správne, že kríž má miesto na čelnom a čestnom mieste v našich bytoch, domácnostiach, nemocniciach i úradoch. Pohľad naň dáva zmysel žiť, pracovať, trpieť...

264. Prečo sa vedú vojny? Prečo zabíjame tých, ktorí zabíjajú druhých i keď hovoríme, že zabíjanie je zlé..?

265. Dnešný svet, neveriaci ľudia i kresťania, ktorí majú veľké ťažkosti vo viere, od nás žiadajú, očakávajú, že im ukážeme príklad pravej, nefalšovanej kresťanskej viery. Od nás to právom čakajú. Uvedomujeme si, že to nie je ľahké, ale je to potrebné.

266. Nik z nás sa nevyhne krížu. V našich krížoch nie sme osamelí!

267. Je naša spása niečo menej ako dobýjanie vesmíru? Rozhodne nie. Každý z nás je dôležitý, nenahraditeľný...

268. Denne žiť s Ukrižovaným je záruka, že v hodne smrti nebudeme sklamaní.

269. Zmŕtvychvstanie Krista je pre nás mementom. V čom, prečo, ako?

270. Život má veľa skúšok, kde môžeme svoju vieru stratiť alebo podkopať jej základy.

271. Ak chceme v živote rásť, skúsme riešiť veci s Bohom. Prizvime Boha k riešeniu našich problémov a upokojme sa!

272. Staňte sa svedkami a tvorcami pokoja a spravodlivosti.

273. Ako to vyzerá v našich rodinách? Milujeme sa navzájom?

274. Diabol robí všetko možné, len aby vyhnal pokoj z nášho srdca.

275. Život kresťana je boj. Ako príliš často strácame pokoj srdca. Hovorí to o našej nedôvere či slabej dôvere v Boha.

276. Človek je vždy len človekom a vždy bude odkázaný na pomoc Božiu.

277. Kristova smrť je náš život. Kristove utrpenie je naša posila. Kristus, ktorý je ten istý včera, dnes i zajtra je pre každého človeka ten istý Boh, Spasiteľ a Vykupiteľ.

278. Boh hovorí v tichu. Modlitbou a pokorným uvažovaním pred Bohom, človek skôr dospeje k spoznaniu a prijatiu pravdy o sebe. Ak pokorne hľadá, nájde Božiu vôľu, nie svoju.

279. Boh sa smeje sebaistote hriešnikov, čo sa vo svojej pýche nazdávajú, že všetko majú pevne v rukách.

280. Vieme, že nič nie je cennejšie, krajšie pre nás, ako keď sme priateľmi Boha.

281. Ťažko určiť čas, kedy vzniká priateľstvo. Priateľstvo je radostný a nedefinovaný stav. Priateľ vie povedať pravdu. Priateľ je obohatením, aj keď je fyzicky ďaleko. Priateľ je nádej, je istota.

282. Čo si predstavujete pod slovom „priateľ“? Aké kritériá máme na priateľov?

283. Auto potrebuje palivo, aby jazdilo. Telo potrebuje vzduch, ale i nápoj a jedlo, aby žilo. A aby sme boli po smrti naveky šťastní? Áno, potrebujeme žiť s Bohom.

284. Láska k pravde, túžba po pravde vytvárajú čisté srdce.

285. Aký má byť kňaz? Čo s nehodným kňazom?

286. Svätci, ktorí mali k Bohu blízko a pritom ich život bol ťažký, týchto ľudí často charakterizuje radosť a humor.

287. Čo je náš vyšší vek? Aj keď je to často nie iba úsmev, ale aj bolesť, utrpenia, rozlúčky... Ježiš nám ponúka nádej.

288. Videli ste už rozkvitnutú líuku alebo záhradu? Zažili ste pohodu v rodine? Žiť vo svete nie je jednoduché.

289. Je to normálne, vždy si všímať na druhom len niečo negatívne? Očakávať od druhého len zlo?

290. Poznáme ľudí, ktorí nemajú ťažkosť?

291. Práve smiech nám pomáha prekonávať s jasnou myslou nástrahy osudu. Práve smiech nás oddeľuje od ríše zvierat, ktoré sa nevedia smiať

292. Jednota. Že sa nás to netýka? Môžeme stáť voči jednote stranou?

293. Žiaden kvet na lúke nemá od Boha dominantné postavenie. Spolu tvoria krásu.

294. Dokážeme prijať zodpovednosť za iných?

295. Na čo nemáme zabudnúť? Neklásť Bohu podmienky. Nerobiť nič, čo nechce Boh.

296. Je niečo veľmi jednoduché, prosté, čo môže prekvapiť najviac?

297. V čom máme zmeniť život? Ako postupovať vo svojom živote?

298. Z našej strany je potrebné urobiť len to, čo máme urobiť.

299. Nesieme sa sústreďovať len na ľudské aktivity, ale otvoriť sa milostiam, ktoré nám chce darovať Duch Svätý.

300. Kresťan by nemal mať podobnosť s Bohom len v tom, že je kresťan, že bol pokrstený...

301. Pravá láska je možná len v čistom srdci. Je potrebné dbať o čistotu srdca.

302. Pri pohľade na dieťa zvykne sa povedať otcovi: „syn je celý ty“ a keď je prítomná mama, stará mama či starý otec, povieme podobne, aby sme ich potešili.

303. Nemáme čakať so založenými rukami a nič nerobiť. Naopak. Na konkrétne udalosti odpovedať našou konkrétnou aktivitou.

304. Čo je predmetom matematického štúdia? Nie sú to samotné čísla, ale vzťahy medzi nimi. Aké však môžu byť vzťahy medzi mŕtvymi vecami?

305. Máme radi poriadok v spoločnosti, v práci i doma?

306. Ak bude naša myseľ zamestnaná plnosťou pravdy, do ktorej nás chce Boh prostredníctvom Ducha postupne viesť, budú tým motivované aj naše myšlienky a slová, a tak sa môžeme stať obrazom tých najhlbších tajomstiev Trojjediného Boha.

307. K večnej spáse, šťastiu nám bude stačiť to, čím budeme Bohom obdarovaní.

308. Keby ľudia pochopili podstatu Eucharistie, kostoly by boli preplnené. Prečo tomu tak nie je? Pred Eucharistiou sa dobre otvárajú hlbiny duše.

309. Búrka v nás, v rodine, okolí môže trvať nie hodiny, ale týždne, mesiace či roky.

310. Kto spočíta slzy, bezsenné noci, dni čakania, že ten druhý si uvedomí omyl, chybu, pád, príde a povie: prepáč, odpusť, zabudni, pomôž zmeniť sa, začnime znova...

311. Dobrý Boh nezabúda na svoje deti.

312. Boh miluje každého človeka a to aj vtedy, keď človek Boha uráža, tupí, neprijíma, vyháňa zo svojho života.

313. Stáva sa dnes a bude to čím ďalej tým častejšie, že ľudí, ktorí veria vo veci neviditeľné, bude treba na to, aby viditeľné veci boli milované správnym spôsobom.

314. Dávame málo, keď dávame zo svojich majetkov. Len keď dávame zo seba samých, vtedy dávame naozaj.

315. Je dobré dávať, keď nás o to žiadajú, ale je lepšie, keď dávame, vidiac potrebu.

316. Kde sú tí, čo vyhlasovali, že Cirkev je mŕtva?

317. Viera v Ježiša sa aj dnes stáva hybnou silou.

318. Vzbudzujme v ľuďoch túžbu po božských čnostiach: viery, nádeje a lásky.

319. Čo znamená nádej?

320. V našom živote si často postavíme pred seba nejaký cieľ.

321. Koľkí z nás sme sa už stretli s ľuďmi, ktorí ešte len otvorili ústa a zavanul z nich pokoj, úžasná pokora, láskavosť, citlivosť, vďačnosť. Jednoducho, Boh sa dal pocítiť.

322. Pravda sa niekedy veľmi zle počúva.

323. Keby sa vás niekto spýtal, či máte srdce, aká by odznela odpoveď?

324. Dnešok volá po ľuďoch modlitby. Dnešok volá po ľuďoch činu.

325. Ako môžem poznať Boha, ak sa s ním nestretnem?

326. Ako je to dôležité v dnešnej uponáhľanej dobe: zastaviť sa, stíšiť, počúvať. Len tak môžem byť prínosom pre svet a ľudí v ňom.

327. Do neba sa sám ešte nikto nedostal.

328. Všetky naše charakterové nedostatky a poklesky sú prejavom našej slabosti.

329. Proroci vždy mali svoje miesto uprostred ľudu, hoci väčšinou neboli vítaní.

330. Nežijeme a nebojujeme sami.

331. Komu by sa nepáčilo jesť zadarmo? Život večný si začínam sýtiť už dnes.

332. Ktokoľvek urobí na ceste k Bohu jednu míľu, Boh pobeží k nemu dve!

333. Človek je sám sebe nepochopiteľnou bytosťou. Ak chce človek dôkladne pochopiť sám seba, musí sa priblížiť ku Kristovi aj so svojou slabosťou a hriešnosťou, so svojím životom a smrťou.

334. Ježiš nám pomôže v každej potrebe.
Sme si o tom istí?

335. Ľudská slabosť bola a je prítomná.

336. Modlitba je výrazom lásky.

337. Pane, daj, aby sme ťa videli z tváre
do tváre a poznali ťa.

338. Viera, ktorá nám umožňuje prijímať
Eucharistiu, nie sú len vedomosti.

339. Po svätom prijímaní som živá mon-
štrancia.

340. Ježišove učenie o sebe samom v
Eucharistii je zvýraznené vierou, nádejou a
láskou. Treba Ježišovi veriť, v Ježiša dúfať, mi-
lovať a zostávať s ním.

341. Eucharistia nás spája s Ježišom
a bratmi; posúva nás s Ježišom a bratmi sme-
rom k Otcovi. Je ako slnko, ktoré priťahuje k
sebe ľudí a s ňou kráčajú k tajomnému, a to k
najistejšiemu cieľu.

342. Memento pre nás prehodnotiť svoj vzťah k Eucharistii.

343. Malý prejav lásky ľahko zmení strach na radosť.

344. Bývame unavení z tlaku každodenného života.

345. Ťažké je počúvať Boží hlas a spočívnuť v jeho láske, ak celý deň žijeme v zhone a ruchu.

346. Láska sa prejavuje v skutkoch, nie iba v pekných slovách.

347. Pokúsme sa každý deň vykonať aspoň nejaký skutok z lásky.

348. Láska začína tam, kde sme schopní prestať myslieť na seba a ochotní vykonať niečo pre druhého, čo nás niečo stojí.

349. Boh nás nenúti, aby sme sa rozhodli pre neho. Boh nám dáva slobodu rozhodnutia. Záleží len na nás.

350. Eucharistia je sviatosť jednoty.

351. Aj ten najmenší kúsok chleba podaný s láskou, nasycuje človeka, lebo mu otvára prístup do tajomstva Božej lásky.

352. Byť kresťanom znamená prijať Boha za svojho Pána.

353. Človek túži nielen po kúsku chleba, ale žiada si, aby mu bol podaný s láskou, aby mu tento dar lásky otvoril nádej na večnú lásku.

354. Chlieb a láska sú nerozlučne späté: nič neosoží samotný chlieb, bez lásky je trpký.

355. Každý človek v čosi verí.

356. Čo súvisí so smrťou mnohí podceňujú.

357. Pre mnohých je prvé sväté prijímanie začiatok priateľstva s Ježišom a zároveň aj koniec.

358. Človek s dvojakým chápaním slobody odmietne každú pravdu.

359. Život nás často postaví do situácie, keď sa musíme slobodne rozhodnúť.

360. Čím sme vyplnili svoje krátke dni života?

361. Každý jeden z nás sa ocitneme v stave, kedy musíme rozmýšľať, čo robiť a čo nerobiť.

362. Ježiš prišiel, aby pomohol človeku sýtiť sa pre večný život.

363. Ježiš neučí nič, čo je proti slobode. V Ježišovej škole sa učí slobode.

364. Mali moc, slávu, vojsko, úrady a všetko... Kto si dnes na nich spomína? Čo dnes znamenajú?

365. V dnešnej dobe vôbec nie je populárne hovoriť o umieraní, o strácaní alebo dokonca o tom, že sa život nemá milovať.

366. Všetci sme stavaní do situácií, v ktorých musíme niečo stratiť, aby sme získali niečo iné. Kvôli čomu to všetko? Stráca sa niečo nižšie pre niečo vyššie.

367. Nebezpečenstvom dnešnej doby je aj to, že človek pre svoju uponáhľanosť ani nezbadá, ako ľahko dokáže opustiť a zabudnúť na to najzákladnejšie a najpotrebnejšie vo svojom živote - na svoju spásu.

368. Usilujme sa, aby sme vedeli prijať skúšky, v ktorých budeme musieť prijať stratu niekoho alebo niečoho.

369. Človek vo svojom živote vyznáva rôzne hodnoty. Tie sa menia pod vplyvom prostredia, v ktorom žije, vekom, poznaním...

370. Koľko všednosti sme prežili doteraz v uponáhľaní v zhone každodenného života?

371. Na prvý pohľad obyčajný západ slnka dokáže zmeniť situáciu človeka, vnieť radosť do jeho života, nový pohľad, nový zmysel... Zapadajúce slnko.

372. Ľudia dnešného sveta majú tendenciu si mnohé veci a zásluhy privlastňovať vo svoj prospech.

373. Strácať s Bohom a pre Boha zname-ná získavať.

374. Svedectvom nášho života môžeme mnohých pritiahnúť k Bohu.

375. Naše svedectvo života musí byť rovnaké tak v kostole, ako i v spoločenskom živote a vôbec s každým človekom, s ktorým sa stretneme.

376. Bohatstvo a hmotné majetky v mnohých prípadoch nie sú dôležité pre večnosť.

377. Pokoj duše, po ktorom tak všetci túžime, je pokojom, ktorý nám môže dať jedine Boh.

378. Nie trhovú cenu veci je dôležitá, ale hodnota milujúceho darcu.

379. Každý deň sme konfrontovaní s ateistickým zmýšľaním nášho okolia.

380. Zmena zmýšľania má byť podporovaná modlitbou.

381. Dať prednosť Bohu pred sebou.

382. Sklony možno mierniť, až celkom vykoreniť.

383. Viem sa uznať za hriešneho?

383. Uvedomujeme si, že Ježiš od nás chce viac, ako je vyznanie sa z hriechov.

384. Božej láske treba dôverovať. Nie je možné odísť tak ďaleko od Boha, že by Božia láska bola neúčinná. Boh nás miluje i keď sme neverní, nevďační...

385. Nestrácajme čas pozeraním na chyby a hriechy iných.

386. Za hriešnikov sa máme modliť a najmä za seba.

EVANJELIZACIA.EU

Quoniam Tibi

Na internetovej stránke
P. ĽUBOMÍRA STANČEKA

WWW.EVANJELIZACIA.EU

postupne pre Vás uverejníme:

- viac ako 100 e-kníh - homílie, vedecké, romány, zborníky a články
- viac ako 3000 homílií na roky A, B, C, i tématické
- viac ako 2920 denných meditácií
- viac ako 300 nahrávok z duchovných cvičení
- viac ako 20 divadiel s náboženskou tematikou i dedinské

STÁLE AKTUÁLNE BOŽIE SLOVO NA KAŽDÝ DEŇ

Ak máte záujem o
DENNÉ MEDITÁCIE ĽUBOMÍRA STANČEKA,
pošlite svoju e-mailovú adresu na:

evanjelizacia@evanjelizacia.eu

a text s odkazom na nahrávku Vám bude na Váš e-mail denne zadarmo zasielaný.

To všetko ZADARMO PRE VÁS - O.A.M.D.G.

Ľubomír Stanček

55

Herbár myšlienok Ľubomíra Stančka 11., 12.

Vydala

Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul
v roku 2015

Prvé vydanie

ISBN 978-80-89570-15-7

EAN 9788089570157